

[Hølgert Hansen.]

der var kommet en anden holdning hos fremskridtspartiet siden. Det kan jeg nu forstå der ikke er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp.

(Lovforslag nr. 38. Fremsat 28/1 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Winnie Russell (S):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg fremkomme med nogle få bemærkninger.

Det foreliggende lovforslag er en konsekvens af vedtagelsen af bistandsloven, og forslaget går i korthed ud på, at den vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder, der nu varetages af mødrehjælpsinstitutionerne, skal lægges ud til amtskommunerne. Københavns og Frederiksberg kommuner forbeholdes dog stadig ret til at indgå en aftale med en privat institution eller en forening om drift af vejledningsklinikkerne.

Da dette lovforslag tidligere har været til første behandling, vil jeg henvide til mit partis ordfører i denne sag, fru Inge Fischer Møllers ordførertale, som kan læses i Folketingstidende fra 1. november 1974, sp. 1355.

Jeg vil dog benytte lejligheden til at fremhæve, at vi stadig lægger megen vægt på, at der bliver udarbejdet et ændringsforslag, der opfylder ønsket om, at aldersgrænsen i svangerskabshygiejneloven nedsættes eller helt ophæves.

Anna Dorith Skriver (V):

Lovforslaget blev fremsat første gang i oktober 1974 af daværende indenrigsminister Jacob Sørensen som en følge af vedtagelsen af bistandsloven. Forslaget går ganske enkelt ud på, at mødrehjælpens opgaver med hensyn til individuel vejledning i svangerskabsforebyggende midler nu overgår til amterne og Københavns og Frederiksberg kommuner. De private klinikker kan fortsætte, og den landsdækkende oplysningsvirksomhed er stadig væk indenrigsministerens ansvar.

Da nu loven tages op til revision, vil det være naturligt at overveje, om man på nogen måde kan gøre den individuelle vejledning mere effektiv, bl. a. ved at give lettere adgang til den. Vi ser med bekymring, at hospitalerne må foretage svangerskabsafbrydelser i et stigende antal, også hos ganske unge, og at der samtidig er kødannelser ved mødrehjælpen af kvinder, der venter på spiraler.

I stedet for at udvide klinikkerne vil det være naturligt at se på mulighederne for en aftale med de praktiserende læger, så kvinden frit kan vælge mellem egen læge og klinik.

Sundhedsstyrelsens opgørelse over de legale abortindgreb i juli kvartal 1974 viser alene for Århus amt, at der var 6 14-årige og 12 15-årige, der fik abort. De tal tvinger os til at behandle problemet, også hvad angår aldersgrænsen for vejledning hos lægen, med største alvor. Det lover venstre at ville gøre i udvalget.

Erlendsson (FP):

Dette lovforslag er et af mange eksempler på, at en institution én gang oprettet aldrig må dø, selv om den ved udviklings lov er blevet totalt overflødig. Mødrehjælpsinstitutionerne blev ophævet gennem vedtagelsen af lov om social bistand, men institutionernes personale er allerede i vid udstrækning blevet lodset over i amtssocialcentrene. I København og på Frederiksberg skal personalet tilsvarende sikres for de private foreningers og klinikkers vedkommende; det er meningen med denne lovændring.

Baggrunden for mødrehjælpsinstitutionernes oprettelse i sin tid var helt reel. Alt omkring seksuallivet, dets anatomi og fysio-